

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ויקהל - פיקודי

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

העיקר הוא רצון הלב

בפרשתנו התורה מספרת על גודל נדבתם של עם ישראל בהביאם תרומות לצורך בניית המשכן וכליו, עד כדי כך שהוצרכו האחראים על המלאכה לומר למשה כי "מרבם העם להביא מדי העבודה למלאכה אשר ציוה ה' לעשות אותה", ובעקבות זאת "ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר, איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש"

פירוש הוראה זו של משה הוא שאפילו מי שכבר עמד לפני בצלאל (הממונה על אסיפת התרומות) ותרומתו בידו, אין לקבל ממנו עוד נדבה. ולפי טבעם של בני אדם, כשרוצה אדם לעשות טובה כלשהי מתוך רצון טוב וכבר מגיע סמוך לזה, אם פתאום יאמרו לו שלא יכולים לקבל זאת ממנו, ליבו יכאב על כך מאוד, ואולי אף יעס. אולם בתרומת המשכן לא היה כן, וכשיצאה הוראתו של משה שלא לקבל יותר תרומות נאמר: "ויכלא העם מהביא" (שם), כלומר שאף את ההוראה הזאת קיימו בשמחה ולא נפגעו או כעסו.

כשעם ישראל שמעו את ציווי משה "איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקודש", אמרו בליבם: 'הלא עיקר כוונתנו בנתינת התרומה הוא לעשות את רצון הבורא, ומתחילה כשציוה ה' להביא נדבה למשכן זה היה רצונו, וכעת שהוא מצוה שלא להביא, גם זה רצונו ממש בשווה, ואם כן גם את זה יש לעשות בהבנה ובשמחה שלימה'. אכן לא נגרע מאומה מזכותם ושכרם של עם ישראל בכך שנמנע מהם להביא תרומה למשכן, כי כל מי שבא עם תרומתו בידו ורצה בלב שלם ליתנה לקודש, אלא שמחמת ציווי משה להפסיק לקבל תרומות נבצר ממנו ליתן, העלה עליו הקב"ה כאילו נתן בפועל ממש, על דרך שאמרו חז"ל (ברכות ו, א) "חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עשאה, מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה".

וכן מצינו בדוד המלך ע"ה שהיתה לו תשוקה עצומה לבנות את בית מקדש, וכששאל על כך את נתן הנביא, השיב לו: "כל אשר בלבבך לך עשה כי ה' עמך". נקל לשער את גודל השמחה שהיתה לדוד בתשובתו של נתן הנביא, ומרוב שמחתו העמיד בִּין לילה את יסודות המקדש. אך שמחתו לא ארכה זמן רב, ופתאום בא נתן הנביא לדוד והוראה אחרת בפיו: "האתה תבנה בית לשבת?!" ... זרעך אחריך אשר יצא ממעיך... הוא יבנה בית לשמי" (שם, פס' יג), ודוד הפסיק את הבניה, ורק כעבור כמה שנים זכה שלמה בנו לבנות את בית ה'. ובכל זאת דוד לא איבד מאומה מזכותו, שהרי נאמר: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהלים ל, א), וכפי שמבארים חז"ל (מכילתא בשלח פרשת השירה, א) "וכי דוד בנאו והלא שלמה בנאו, ומה תלמוד לומר מזמור שיר חנוכת הבית לדוד? אלא לפי שנתן דוד נפשו עליו לבנותו - נקרא על שמו". ומכך ילמד כל אדם שעיקר הכל הוא הרצון הטוב שבלב, כמובא בגמרא (סנהדרין קו, ב) שהקב"ה "ליבא בעי", כלומר שה' רוצה את הלב, כמו שכתוב: "וה' יִרְאֶה לְלִבָּב" (שמואל-א טז, ז). וכל רצון טוב שעלה בליבו של האדם פועל פעולות עצומות בשמים אף אם הוא לא יצא לפועל כלל, כיון שאין שום רצון טוב שהולך לאיבוד.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

קודם כל אהבת ישראל

אם אתה רואה בחבר שלך דבר רע והוכחת אותו ובכל זאת הוא ממשיך, תשנא את ההתנהגות שלו, אבל אותו אתה צריך לאהוב כיון שהוא יהודי. הכלל בשמים הוא "אהוב יהודי וה' יתברך יאהב אותך", כשמגיעה לשמים בקשה של יהודי על אשתו, על הבן שלו, על אחותו וכו', קודם כל בודקים מה מצבו בענין אהבת ישראל. לא בודקים אם הוא בעל תורה, לא בודקים אם יש לו מזוזות, לא בודקים אם יש לו פאות ארוכות, קודם כל בודקים במידת אהבת ישראל. מאידך, מי שיש בו אהבת ישראל אפילו יעשה את כל הפשעים שבעולם, כשהוא יתפלל מיד ה' יקבל את תפילתו. אם אתה אוהב את בניו של ה', מה זה משנה מה עשית - הכל מתגמד! זו ההשקפה של בעל התניא כפי שלמד אותה מרבו הקדוש המגיד ממעזריטש, והמגיד קיבל אותה מרבו הקדוש הבעל שם טוב. אדמו"ר הזקן רוצה להפנים בעורקים שלנו את דרכו של הלל הזקן שהעמיד את כל התורה כולה רק על דבר אחד - אהבת ישראל. ואולי תגיד שהלל הזקן אמר כך בגלל שלא ידע ללמוד? הרי יצתה בת קול ואמרה "והלכה כבית הלל", זאת אומרת שהוא זכה לכוין בכל לימודו לאמיתתה של תורה. מי שאומרים שהלכה כמותו זה סימן שהוא הכי גדול בשמים, כמו שנאמר בדוד המלך ע"ה "וה' עמו" ודרשו חז"ל שהלכה כמותו בכל מקום.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
17:33	18:25	ירושלים	ר"ת 19:08
17:31	18:22	תל אביב	ר"ת 19:05
17:32	18:23	חיפה	ר"ת 19:06
17:32	18:24	באר שבע	ר"ת 19:07

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי שלום דובער - ב' ניסן

האדמו"ר החמישי בחסידות חב"ד, אביו של הרבי הריי"צ. הקים את ישיבת 'תומכי תמימים'. כשנסע הרבי הרש"ב לחוץ לארץ למעיינות הרפואה הגיע אליו יהודי אחד לקבל את פניו. הרש"ב קיבלו בסבר פנים יפות וגילגל איתו שיחה על מצבו ועיסוקיו, והוא סיפר לרבי כי עיסקו מטרנספורט, היינו שמקבל הסחורות המתקבלות ברכבת לסוחרים שונים, ומעבירן לבעליהן, וכי עסק גדול הוא זה ומצליח בו. הרבי שאלו "כיצד אתה נוהג ביום השבת?" השיבו האיש בפשטות שמוכרים להתעסק גם בשבת. שאל הרבי: "והלוא אפשר להמתין עד למחר ולהוציא הסחורות ביום הראשון?!". האיש הסביר שהסחורות שהגיע זמנן ביום השבת מוכרים להוציאן בו ביום, שאם לא כן יהיה נזק גדול בדבר. שאל הרבי: "הלוא אפשר על כל פנים למסור את הדבר לגוי?" והאיש הסביר שאי אפשר למסור הדבר למי שאינו בעסק. הרבי המשיך להציע לפני היהודי עוד עצות על מנת שלא יכשל בחילול שבת, והיהודי דחה כל עצה והסביר על כל אחת שהיא בלתי אפשרית.

פסק הרבי: "אם כך, ואין שום עצה להיזהר מחילול שבת בעסק זה, מוכרים להסתלק לגמרי מן העסק". "לא רבי", השיב האיש, "נתח שמן הוא עסק זה ואי אפשר להסתלק ממנו". אמר הרש"ב: "עכשיו אני מבין את דברי הפסוק: 'לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית ד' אלוקיך' - ולכאורה אינו מובן; 'אתנן זונה' נייחא, אבל 'מחיר כלב' למה? במה הכלב חטא? אלא שהכלב, אף על פי שהוא ידיד נאמן של בעל הבית ומסור מאוד לבעליו, בכל זאת אם יראה מרחוק נתח שמן, יעזוב מיד את בעל הבית וירוף אל הנתח השמן..."

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

סגולה להשראת השכינה

"וַיִּקְהַל מֹשֶׁה אֶת כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָם"
(שמות לה, א')

אבא היקר עטרת ראשינו, רבינו יורם אברג'ל הביא את דבריו המאירים של רש"י הק' בשם המדרש, שאותו יום שמשה רבינו הקהיל את כל עם ישראל, היה למחרת יום הכיפורים. ודקדק מורינו הרב אור החיים הק' ע"ה, מדוע דוקא כאן אמר הכתוב "ויקהל משה", הרי תמיד כשמשה רבינו אומר לעם ישראל את דברי ה' יתברך, הוא מקהיל אותם, ואם כן למה דוקא כאן הזכיר "ויקהל"? ותיירץ האור החיים הק' שהואיל וראו כולם כי קרן עור פניו, וייראו מלגשת אליו, הוצרך להקהיל את כולם, כדי שלא ימנעו קצת מהפחד והמורא, ולכן דקדק הכתוב לומר את 'כל' עדת בני ישראל. ומכאן לומדים שאמנם, מורא תלמידי חכמים הוא דבר גדול מאד, אך בכל זאת צריך להתקרב בשיעור הקרבה הנכונה, כדי ללמוד הנהגות כשרות, לדעת לעבוד את ה' יתברך. ולכן משה רבינו קרא לכולם להתקרב ולשמוע למרות המורא הגדול ממנו.

מבאר האור החיים הקדוש בשם הזוהר שהטעם שהכתוב אומר "את כל" בני ישראל, לומר שהקהיל את האנשים להפריד אותם מהנשים, כדי שיהיו גברים לבד ונשים לבד. מכיוון שהיה השטן מצוי ביניהם, ומשה דאג שהשטן לא יוכל להזיק להם ולא יוכל לקטרג עליהם. וכל מקום שהגברים נמצאים לבדם והנשים נמצאות לבדן, השטן לא יכול להזיק אותם. ובוודאי שגם נשות ישראל הצדקניות כולם הגיעו לכבוד המשכן לשמוע את דבר ה', ובפרט להביא את נדבת המשכן, ולכן, הקהיל את האנשים בפני עצמם והנשים בפני עצמן, ולא באו במסיבה אחת, והתורה הקדושה רמזה את זה בתיבת "בני", לומר שהיו הגברים לבדם והנשים לבדן, וכך זו סגולה גדולה להשראת השכינה הקדושה.

והעלה אבא היקר והאהוב רבינו יורם מיכאל אברג'ל בספרו הק' בצור ירום כי כל שמחה שהאדם עושה, וזוכים שהשמחה תתקיים בצורה קדושה וצנועה, עם הפרדה מכובדת בין גברים לנשים, והכל בשמחה ויראת שמים, ה' יתברך נמצא שם, ואם זוכים שה' יתברך נמצא בשמחה של המשפחה, בודאי שהברכה מצויה. והעיקר שהכל יהיה בדרכי נועם, ובאהבת ה' יתברך ובאהבת ישראל.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

אוהב ישראל אמיתי

א. לפני כמה חודשים שלחתי לרב מכתב עם בעיה קשה ומאוד מורכבת, שאף אחד ששאלתי לא ענה לי תשובה ברורה איך לפעול. הרב הפתיע אותי בתשובה ארוכה, מדויקת וחזקה, שלא משתמעת לשתי פנים. תשובתו הייתה לא שגרתית, שונה מההדרכה שנותנים לכלל האנשים, אך לרב לא הייתה שום בעיה לומר את האמת גם כשהיא קשה ולא יפה. כמובן שמיד התחלתי ליישם את עצתו והרגשתי הרבה יותר טוב. בימים האחרונים שלו, כשעוד היה עונה למכתבים, הוא קיבל מכתב מאמא שלי והוסיף בתשובתו: "שמחתי מאוד לשמוע על מצבה של בתך".

ב. בהריון האחרון שלי, הרופאים עשו בדיקות ואמרו לי שיש חשש לתסמונת דאון או מום בלב. מיד שלחנו מכתב לרב והוא ענה "העובר בריא ושלם, אין לו שום בעיה". בצורה כ"כ חד משמעית ומרגיעה. וכך היה.

ג. הרב הבטיח שיבוא לערוך חופה במשפחתנו, אך קצת לפני החתונה הוא היה צריך לעבור איזשהו ניתוח. שאלנו אם הרב עדיין מתכנן לבוא, והוא ענה "אני אבוא כפי שאמרתי בהתחלה". כשהגיע לערוך את החופה היה ניכר שהוא סובל ייסורים קשים בגוף. מאוד היה לי קשה לראות אותו כך. ובכל זאת, הוא בירך את כל מי שפנה וענה בסבלנות אין קץ לכל אדם שניגש לבקש עצה מפיו. והכל במאור פנים ובאהבה רבה, למרות הסבל שלו ולמרות שהאנשים כביכול מעכבים אותו מלסיים.

עוד לא ראיתי אדם שכ"כ אוהב את עם ישראל כמו הרב, כזאת אהבה מעל כל טעם ודעת! ותמיד נותן למי שמולו הרגשה שהוא אוהב וטוב... משבח את מעלותיו ואת תכונותיו הטובות, כאילו אין כמוהו...

אין תחליף לרב מוסר הנפש הזה!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תספורת בערב שבת

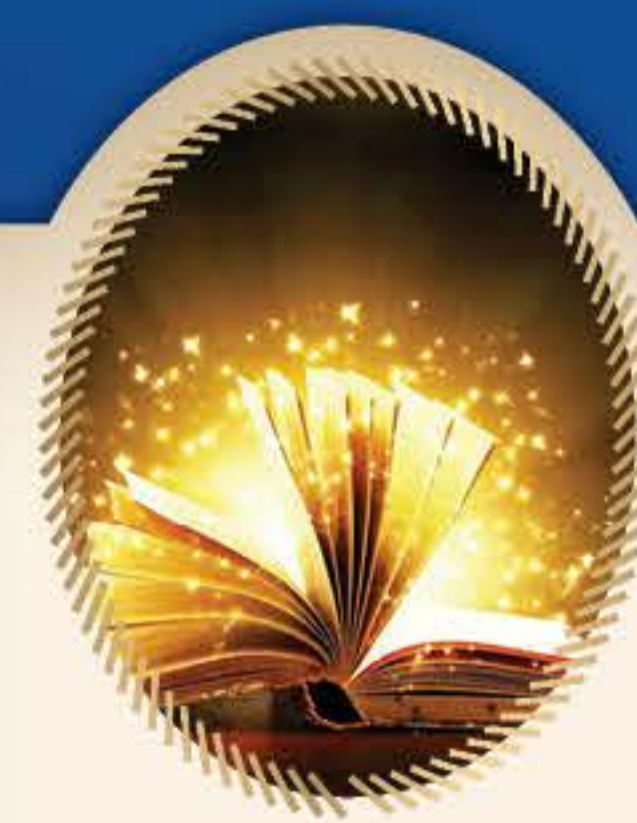
שאלה: האם צריך להסתפר לכבוד שבת קודש?

תשובה: גם מכבוד שבת להסתפר קודם שבת, ובפרט אם רבו שערות ראשו שאין לו להשהותם עוד, כי ריבוי השערות בראש אינו מוסיף קדושה לאדם, ודורשי רשומות המליצו על זה את הפסוק שכתב דוד מלך ישראל בתהילים, "קדקד שער מתהלך באשמיו". עוד רמזו דרך צחות "ויאמר לקוצרים ה' עמכם", ולכן, מפעם לפעם כי ירבה שער ראשו, יגזזנו. גם שריבוי שער מגודל מגרה בו באדם יצר הרע, וכמו שכתב רש"י בשם חז"ל הקדושים גבי יוסף הצדיק (בראשית ל"ט-ו') "וז"ל רש"י: ויהי יוסף יפה תואר, כיון שראה עצמו מושל התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, אמר לו הקדוש-ברוך-הוא אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך, אני מגרה בך את הדוב, מיד ותשא אשת אדוניו וכו'. ועוד אמרו חז"ל כיון שהאדם מסלסל בשערו וכו' יצר הרע אומר שלי הוא, רחמנא לי שזבן. ישמע חכם ויוסף לקח.

וכן אמרו בגמרא הקדושה מסכת נדרים (דף ט' ע"ב) לגבי שמעון הצדיק, שהיה כהן גדול בזמן בית שני, ואמר, מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא, אלא אחד, פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום וראיתיו שהוא יפה עיניים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו, בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה? אמר לי רועה הייתי לאבא בעירי, הלכתי למלאת מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחו עלי יצרי ובקש לטורדני מן העולם, אמרתי לו, רשע, למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה, העבודה שאגלחך לשמים. מיד עמדתי ונשקתיו על ראשו אמרתי לו בני כמוך ירבו נוזרי נזירות בישראל, עליך הכתוב אומר איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'.

שאלה: כשמסתפר במשך השבוע קודם יום שישי. האם יש בזה משום כבוד שבת, או שמא כבוד שבת ניכר בתספורת דוקא כאשר מסתפר ביום שישי?

תשובה: גם כאשר מסתפר באחד מימי השבוע קודם יום שישי יש בזה משום כבוד שבת, אם מכוין בדעתו שעושה כן לכבוד שבת קודש. ומכל מקום אם בנקל יוכל להסתפר ביום שישי דוקא, כתבו הפוסקים שבזה ניכר הדבר שעושה כן לכבוד שבת קודש ותבוא עליו ברכה, אולם אם רבו שערות ראשו למעלה ראש, או שחושש שלא יהיה לו פנאי ביום שישי להסתפר, יקדים להסתפר קודם לכן.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

מצווה שלמה

רגיל היה רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצא בימי עלומיו, לחזור בכל יום של יריד על פתחי החנוונים, לאסוף לצרכי צדקה ומתן בסתר.

סיפר רבי מאיר יחיאל: יום נאה היה, האיכרים באו בהמוניהם, קנו ומכרו. החנוונים הרוויחו בקלות. אספנו סכום יפה תוך זמן מועט, כולם נתנו בעין יפה. כשחזרתי לבית המדרש עם כיס מלא מטבעות ושק מלא גאוה, ידעתי שאכן פגומה המצווה: מהולה ביהירות יתירה... והיה ביום גשום וסגריר, האיכרים לא באו וחנוונים לא הרוויחו, נרטבנו עד לשד עצמותינו, כיתתנו רגלינו יום תמים, ומאומה לא העלנו בידינו. כשחזרתי לבית המדרש, עמוס בקללות וגידופים, וכיס ריק והרגליים כושלות, ידעתי שהמצווה שלימה: ארס הגאוה לא חדר לתוכה...

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברג'ל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יורם אברג'ל

פניני השבוע

יש בכח הצדקה והחסד שאדם עושה במאור פנים לבטל גזרות קשות ורעות ולהפך את כל המזל לטובה.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יורם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

יורם אברג'ל
י"מ אר"י